

BESLISSING EX ARTIKEL 10.6 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg

inzake

de heer [klager]

Per adres: accommodatie zorgaanbieder [locatie]

tegen:

GGz Breburg/Dubbele Diagnose

Vertegenwoordigd door:

De heer [zorgverantwoordelijke] zorgverantwoordelijke psychiater

zaaknummer RKC 23-xxx

^^

Algemeen

De commissie ingevolge de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz), heeft in overeenstemming met haar reglement ex. artikel 10.4 lid 2 Wvggz, de klacht van de heer [klager] in behandeling genomen.

De commissie is betreffende de klacht van de heer [klager], geboren [datum], tot de volgende beslissing gekomen.

De klacht

De heer [klager] heeft een klaagschrift ingediend gedateerd op [dag] januari 2023. Hij klaagt over het besluit van de zorgverantwoordelijke tot verlening van verplichte zorg in de vorm van medicatie met Risperidon (klacht 1), het beperken van zijn vrijheden (klacht 2) en over het ontbreken van een schriftelijke mededeling ex. artikel 8:16 Wvggz van de geneesheer directeur over het feit dat hij een nieuwe zorgverantwoordelijk heeft gekregen (klacht 3) .

Ontvankelijkheid

Klager is als cliënt van aangesloten zorgaanbieder GGz Breburg, klachtgerechtigd.

De hoorzitting

De commissie, bestaande uit mevrouw mr. M.J. Spieringhs, voorzitter, de heer H. Corthals , psychiater-lid, en mevrouw C. De Bont, lid, heeft tijdens de hoorzitting op 9 februari 2023, gehoord:

De heer [klager], bijgestaan door de heer [pvp] patiëntenvertrouwenspersoon,

en zijdens de zorgaanbieder

de heer [zorgverantwoordelijke], zorgverantwoordelijke psychiater en de heer [aios], arts in opleiding tot psychiater, als verweerders .

De heer [klager] laat weten dat de situatie waarin hij nu verkeert gewijzigd is en dat hij nu niet langer wil klagen over het beperken van zijn vrijheden en ook niet over het ontbreken van een (tijdige) brief over zijn overplaatsing.

Hij heeft ook getwijfeld of hij zijn klacht over de medicatie zou intrekken. Op zich begrijpt hij nu dat hij die nodig heeft. Momenteel is volgens hem alleen de vraag aan de orde of hij zou mogen minderen wat betreft de dosis.

Met de huidige dosis voelt hij zich nogal vlak. Hij begrijpt wel dat een te lage dosis geen werking zou hebben. Hij wil graag overleggen met de heer [zorgverantwoordelijke] hierover. Ook wil hij vragen om de medicatie om 8 uur s avonds in te mogen nemen.

De heer [klager] erkent dat hij recentelijk nog niet alle tabletten innam en daarover niet de waarheid sprak. Inmiddels voelt hij zich veel beter zonder drugs en is ook vast van plan om die niet meer te gebruiken; hij wil zelfs niet meer blowen.

Desgevraagd zegt de heer [klager] dat hij eerder andere medicatie heeft gehad maar dat Risperidon zeker het beste werkt en zijn voorkeur heeft.

De heer [pvp] brengt naar voren dat ook in de huidige situatie waarin de heer [klager] aanvaardt dat hij medicatie nodig heeft, het zinvol is om een uitspraak van de commissie te hebben over de vraag of verplichte zorg hiervoor passend is. Ook omdat hij nu en ook later in ambulante setting zijn positie moet kennen in het overleg met de psychiater.

De heer [pvp] merkt op dat de inhoud van het behandelplan nauwelijks te begrijpen is, vanwege het ontbreken van voldoende aanduidingen over datums en situaties.

De heer [zorgverantwoordelijke] licht toe dat de heer [klager] wisselend is in zijn bereidheid om de medicatie in te nemen. Hij lijkt nu heel overtuigd te zijn van de noodzaak maar nog onlangs is medicatie op zijn kamer teruggevonden die hij dus niet ingenomen had.

Verplichte zorg blijft noodzakelijk ook voor de thuissituatie waar naar hij terug gaat keren. Volgende week wordt er met het VIP-team overlegd over de zorg die nodig is om hem met ontslag te laten gaan. Er zijn zorgen daarover omdat hij in het verleden toch weer terug viel in drugsgebruik.

Gevraagd naar de situatie tussen opnamedatum [dag] januari en datum van aanzegging verplichte zorg, zegt de heer [zorgverantwoordelijke] dat hij toen er van uit ging dat dwang niet nodig was omdat de heer [klager] zijn medicatie innam zonder bezwaren. Ook na ontdekking van de tabletten op zijn kamer is nog geen dwang aangezegd. Pas toen hij een klacht indiende waarin hij aangaf geen Risperidon meer te accepteren, werd het noodzakelijk om tot verplichte zorg te besluiten.

Gevraagd of de heer [klager] medicatie nodig zal hebben indien hij geen drugs meer gebruikt, zegt de heer [zorgverantwoordelijke] dat dit waarschijnlijk wel het geval zal zijn. Zonder medicatie is de kans op terugvallen en wederom psychotisch worden reëel aanwezig.

Verder geeft de heer [zorgverantwoordelijke] aan bereid te zijn om met de heer [klager] te overleggen over dosis en tijdstip van inname.

De heer [aios] laat weten dat het klaagschrift van de heer [klager] waarschijnlijk is ingegeven vanuit zijn boosheid over het intrekken van de vrijheden om naar buiten te gaan. Eerder had hij niet aangegeven de medicatie te willen weigeren. Nu de vrijheden om naar buiten te gaan weer zijn toegekend, is zijn motivatie om te klagen afgenomen.

Het oordeel van de commissie

Op grond van de ingebrachte stukken zijnde, het klaagschrift en de onderdelen van het patiëntendossier, als mede hetgeen betrokkenen ter zitting hebben verklaard, overweegt de commissie als volgt.

De klachten hierboven met **klacht 2 en klacht 3** aangeduid, zijn door de heer [klager] ter zitting ingetrokken en worden hieronder niet verder behandeld.

Klacht 1

De commissie stelt vast dat de heer [klager] op [dag] januari 2023 bij zorgaanbieder Dubbele Diagnose werd opgenomen op basis van een zorgmachtiging d.d. [dag] november 2022. Het betrof een overplaatsing vanuit de HIC Tilburg.

De heer [klager] is gediagnosticeerd met een psychische stoornis, in de vorm van schizofreniespectrum- en andere psychotische stoornissen en middel gerelateerde- en verslavingsstoornissen.

In genoemde zorgmachtiging heeft de rechtbank bepaald dat er verschillende vormen van verplichte zorg noodzakelijk zijn omdat de stoornissen waar de heer [klager] aan lijdt, ernstig nadeel tot gevolg hebben.

Dit nadeel is gelegen in levensgevaar, ernstig lichamelijk letsel, ernstige verwaarlozing, maatschappelijke teloorgang en de situatie dat betrokkene met hinderlijk gedrag agressie van anderen oproept.

Krachtens de Wvggz dient de zorgverantwoordelijke alvorens over te gaan tot toepassing van verplichte zorg (omdat de heer [klager] niet afdoende bestendigheid toont om vrijwillig en consequent de medicatie te nemen die de rechter in de zorgmachtiging als benodigde zorg heeft opgenomen), te voldoen aan een aantal zorgvuldigheidseisen genoemd in art 8:9 van de wet. Tevens dient ieder besluit tot verplichte zorg te voldoen aan de beginselen van proportionaliteit, effectiviteit, subsidiariteit en veiligheid.

De commissie toetst hieronder of het bestreden besluit in overeenstemming is met deze wettelijke eisen.

Betreffende artikel 8:9 Wvggz stelt de commissie, op grond van de schriftelijke aanzegging en de verklaringen ter zitting, vast dat het besluit tot verplichte zorg genomen is door de zorgverantwoordelijke en dat die zich daartoe op de hoogte heeft gesteld van de actuele gezondheidssituatie van de heer [klager] en met deze overlegd over de behandeling.

De schriftelijk aanzegging van verplichte medicatie is gemotiveerd als:

U bent opgenomen (initieel op HIC Tilburg, nu op Dubbele Diagnose Vonk) in verband met uw psychotische decompensatie van uw psychotisch toestandsbeeld en bij middelengebruik. U handelt gevaarlijk (op daken klimmen) en bent niet in staat tot adequaat sociaal-maatschappelijk functioneren ten tijde van deze psychotische decompensatie.

Tevens is de wilsbekwaamheid van klager aangaande zijn belangen in deze, onderzocht en gerapporteerd waarbij is geconcludeerd dat klager wilsonbekwaam is.

De heer [klager] is namens de geneesheer directeur schriftelijk gewezen op zijn recht om een klacht in te dienen en om bijstand van de patiëntenvertrouwenspersoon te ontvangen. Hiermee stelt de commissie vast dat aan de procedurele- en zorgvuldigheidseisen uit artikel 8:9 Wvggz voldaan.

Aangaande de rechtsbeginselen uit artikel 2:1 Wvggz welke inhouden dat de verplichte zorg **proportioneel, subsidiair, doelmatig en veilig** moet zijn, overweegt de commissie het volgende.

De commissie acht het bestreden besluit tot verplichte medicatie proportioneel gezien de ernst van het nadeel dat de stoornis van klager veroorzaakt en dat hierboven is aangehaald vanuit de zorgmachtiging en de aanzeggingsbrief van [dag] februari jl.

Antipsychotische medicatie is volgens de professionele standaard effectief en noodzakelijk om psychotische stoornissen te behandelen; er is ook geen ander minder belastend middel bekend. De veiligheid van het middel Risperidon is in algemene zin aanvaard en kan binnen de behandelsetting goed gemonitord worden.

De effectiviteit van deze behandeling in de situatie van de heer [klager] is aantoonbaar nu zowel de zorgverantwoordelijke als de heer [klager] aangeven dat zijn situatie sterk is verbeterd.

Hiermee acht de commissie het bestreden besluit in overeenstemming met de hierboven genoemde beginselen.

Al bovenstaande leidt de commissie tot de conclusie dat de klacht van de heer [klager] ongegrond dient te worden verklaard.

De beslissing

De klacht van de heer [klager] is ongegrond.

Datum uitspraak : Tilburg, 9 februari 2023